

איך הפל אחד. שפְשַׂמְתָּאָחָדִים שני השמות הללו, זה ביחסו זה, וזה ביחס אחד, אז שני השמות האלה נעשים אחד ונכללים זה בזה, ונוהיה הפל שם שלם ביחס אחד, ואז הוא האלהים, שהרי אז נכלל הפל זה בזה להיות אחר, ועוד שהתייחסו כל אחד, זה בלבד וזה בלבדו, לא נכללו זה בזה להיות הפל אחר. בלא כל התורה בך הוא וודאי, שהרי התורה היא תורה שבכתב, והיא תורה שבבעל פה. תורה שבכתב זהה לשכחותה ה'. תורה שבבעל פה, שכותוב סוד השם הקדוש, נקראת בך. תורה שבכתב תורה שבבעל פה, זה כלל וזה פרט. הפל ציריך את הפרט, והפרט ציריך את הפל, והתייחסו זה בזה ונוהיה הפל אחד. ועל זה כלל התורה הפל אחד. והוא הפל של מעלה ומטה, משום שם זה למעלה, ושם זה למטה. זה סוד קבוצם העליון, וזה סוד העוזם המתחזון. ועל זה כתוב אפה קראת לרעת כי הוא האלהים. זה הפל של הפל. וכל זה שאמרנו ציריך אדם לדעת בעולם הזה.

אם אמר, מזוות התורה איפה הן כאן בפל הזה? אלא זהו זכור וזה שמור. וכל מזוות התורה באלה כלולים, בסוד של זכור ובסוד של שמור, והפל הוא אחד.

פחה רבי יוסי אמר, זה שיש לנו שסתמה ערכית היא חובה, וראי מושום שקריאת שם של ערכית חובה, ומדת לילה נכללת ביום. ומדת נכללה נכללת ביום. ונעשה יהוד. וכי שאמר רשות, מושום אמרים ופדרים שמחעבלים בלילה, והרי בארה.

שכחוב ואהבת את ה' אליה. פסוק זה בארה, ופרששו החרדים בארה. אבל יש לשאל, אם ביחס

אלא כלא חד, דבר אתהן פרין שמן אילין, דא ביחס אחד, ודי ביחס אחד, כדין פרין שמן אילין אלין אתבעידן חד, ואתכלילן דא ברא, והוי כלא שמא שלים ביחס אחד, וכדין יי' הוא האלהים, דהא בדין אתכליל פלא דא ברא למחיי חד, ועוד דאתטעידן כל חד דא בלחוודי ודא בלחוודי, לא אתכלילו דא ברא, למחיי כלא חד.

בלא הכל אוריניתא, הכי הוא וקאי, דהא אוריניתא איהי תורה שבכתב, ואיהי תורה שבבעל פה. תורה שבכתב, דא הוא דכתיב יי'. תורה שבבעל פה, דכתיב האלהים. ובגין דאוריניתא איהי ר' ר' דשמא קדישא, אקרי ה' כי.

תורה שבכתב תורה שבבעל פה, דא הכל, ולא פרט, הכל אצטריך לפרט, ופרט אצטריך לכל, ואתטעידן דא ברא, והוי כלא חד. ועל דא הכל לא דאוריניתא, איהו הכל לא דלעילא ומטא, בגין דשמא דא לעילא, ושמא דא למטא. דא ר' ר' דעלמא עלאה. ורא ר' ר' דעלמא תפאה. ועל דא כתיב אפה קראת לדעת כי יי' הוא האלהים, דא הכל דכלה, וכל דא דאמאן, אצטריך בר נש למגע בהאי עלמא.

ואי פימא, פקדוי אוריניתא אין איינון הכא, הכל לא דא. אלא דא איהו זכור. ורא איהו שמור. וכל פקדוי אוריניתא בגין כלילן, ברזא דזוכר, וברזא דשמור, וכל איהו חד.

פתח רבי יוסי ואמיר, הא דתניין צליות דערבית חובה, איהו, ו בגין דקריאת שם דערבית חובה, וקדושא בריך הוא אתטעיד בליליא, כמה דאתטעיד ביממא. ומדת לילה אתכליל ביממא, ומדת יומם אתכליל בליליא, ואתבעיד יחודה. ומאן דאמר רשות, בגין אימוריין ופדרין דמתעכלי בליליא. והא אויקימנא. דכתיב ואהבת את יי' אליה, הא קרא אויקימנא, ואוקמה חביבה. אבל אית לשאל, אי בהאי

חובה, וקדוש ברוך הוא מתייחד בלילה כמו שמתיחד ביום. ומדת לילה נכללת ביום. ונעשה יהוד. וכי שאמר רשות, מושום אמרים ופדרים שמחעבלים בלילה,

זהה של שמע ישראלי נכלל הכל, ימין ושמאל, למה כתוב אחר כך ואהבת. והיה אם שםously, שהרי ביחסו נכללו? אלא שם

בכלל, פאן בפרט, וכך אリー.

ובסוד היחידי שהרי התעוננו בו, יחוּד הוא כמו תפליין של ראש ותפליין של זרוע. בתפליין של ראש יש ארבע פרשיות, והרי נתבאר. וכאן שלשה שמותם הם. שם ארבע פרשיות, וכל אחת ואחת בלבד. וכאן שלש

שמות. מה בין זה לזה?

אלא באוטן ארבע פרשיות הרי התעורו ביהן, אחת נקודה עליונה ראשונה, ואחת סוד העולם הבא, ואחת ימין, ואחת שמאל. אלה סוד תפליין של ראש. וכאן בסוד זה, יחוּד זה שלשה שמות עליונים הם כמו אוטן ארבע פרשיות. ה' הראשון זו נקודה עליונה, ראשית הפל. אלהינו, סוד העולם הבא. ה' האחرون, כלל של ימין ושמאל אחד, בכל אחד, ואלה הם תפלה של ראש, וזהו יחוּד ראשון.

תפליין של זרוע כלל תוך תפליין של זרוע של כל האלה כאחד, וזהו סוד ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. כאן כלל של אוטן תפליין של ראש שנכללו בתוך תפליין של זרוע.

וסוד זה, ברוך - זה סוד של נקודה עליונה, שהוא ברוך, של הברכות נוכחות ממש. ואם אמר, העולם הבא נקרא ברוך לא בך, שהרי נקודה עליונה היא זכר, עולם הבא נקבה. הוא ברוך והיא ברכה. ברוך זכר, ברכה נקבה. ועל זה ברוך הוא נקודה עליונה. שם - זה העולם

הבא, שהוא שם גדול, כמו שגовар (יוושע) ומה פעשה לשマー הגadol. בכבוד - זה בכבוד עליון, שהוא ימין ושמאל, ככלם כלולים בתפלה זו של יד, שהיא מלכותו. ולוקם הפל לתוךה, ובזה נכללים במלכות זאת כל העולמות לוון אותם ולהנותם بما שהצרכו.

יחוזא דשמע ישראלי, אהפליל כלא, ימינה ושמאלא, אמאי כתיב לבתר ואהבת, והיה אם שםously, דהא ביהיזא אתכליילו. אלא הטע בכל. הכא בפרט. והכי אצטיך.

וברא דיחוזא דהא אתערנה ביה, יחוּד איהו בגונא דתפליין דרישא ד' פרשין, והוא אמר. והכא ג' שמקהן אינון. הטע ארבע פרשין, וכל חד ומחר בלחודו. והכא ג' שמקהן, מה בין hei להאי.

אלא אינון ארבע פרשין הוא אתערו בהו, חד נקודה (ס"א עליה) קדרמה. וחד רזא דעתמא דאתמי. וחד ימינה (דפ"ס"ד ע"ב) וחד שמאלא. אלין רזא דתפליין דרישא. והכא ברזא דא, יחוּד א Tatlat Shmekhan עלאיין, אינון בגונא דאינון ארבע פרשין. יי' קדרמה, דא נקודה עלאה, ראייתא דכלא. אלהינו, רזא דעתמא דאתמי. יי' בתראה, כלל דימינה ושמאלא בחדא, בכללא חד ואלין אינון תפלה דרישא, ודא איהו יחוּד קדרמה.

תפליין דרווא, כלל (עו תפליין דרווא כלל) דכל הני בחודא, ודא איהו רזא, ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. הכא כלל דאינון תפליין דרישא, דאתכליילו גו תפליין דדרועא.

ורזא דא, ברוך: דא רזא דנקודה עלאה, דאייהו ברוך, דכל ברקאנ בעין מטהון. וαι תמי, עלמא דאתמי אקרי ברוך. לאו הבי. דהא נקודה עלאה איהו דבר, עלמא דאתמי נוקבא, איהו ברוך, וαιיה ברכה, ברוך דבר, ברכה נוקבא. ועל דא ברוך איהו נקודה עלאה. שם: דא עלמא דאתמי, דאייהו שם גדול. במא דאת אמר (יוושע) ומה תעשה לשマー הגдол. בכבוד: דא בכבוד עלהה, דאייהו ימינה ושמאלא, ובכללו כללן בהאי תפלה של יד, דאייהו מלכותו. ונטיל פלא בגויה, ובhai אתכליילן בהאי מלכות, עלמין כליהו, למין לוין, ולספקא לוין, במא דאצטיך.

הבא, שהוא שם גדול, כמו שגовар (יוושע) ומה פעשה לשマー הגдол. בכבוד - זה בכבוד עליון, שהוא ימין ושמאל, ככלם כלולים בתפלה זו של יד, שהיא מלכותו. ולוקם הפל לתוךה, ובזה נכללים במלכות זאת כל העולמות לוון אותם ולהנותם بما שהצרכו.